

درخت

به دست خود درختی می نشانم
به پایش جوی آبی می کشانم

کمی تخم چمن بر روی خاکش
برای یادگاری می فشانم

درختم کم کم آرد برگ و باری
بسازد بر سر خود شاخساری

چمن روید در آنجا سبز و خرم
شود زیر درختم سبزه زاری

به تابستان که گرما رو نماید
درختم چتر خود را می گشاید

خنک میسازد آنجا را ز سایه
دل هر رهگذر را می رباید

به پایش خسته ای بی حال و بی تاب
میان روز گرمی می رود خواب

شود بیدار و گوید ای که اینجا
درختی کاشتی، روح تو شاداب

عباس یمینی شریف